

משנה - פסחים

פרק א - משנה ז

אמר רבי מאיר, מדבריהם למדנו, ששורפין תרומה טהורה עם הטמאה בפסח. אמר לו רבי יוסי, אינה היא המדה. ומודים רבי אליעזר ורבי יהושע, ששורפין זו לעצמה וזו לעצמה. על מה נחלקו, על התלויה ועל הטמאה, שרבי אליעזר אומר, תשרף זו לעצמה וזו לעצמה, ורבי יהושע אומר, שתיהן כאחת:

פרק ב - משנה א

כל שעה שמתר {א} לאכל, מאכיל לבהמה לחיה ולעופות, ומוכרו לנכרי, ומתת בהנאתו. עבר זמנו, אסור בהנאתו, ולא יסיק בו תנור וכירים. רבי יהודה אומר, אין בעור חמץ אלא שרפה. וחכמים אומרים, אף מפרר וזורה לרוח או מטיל לים {ז}:

פרק ב - משנה ב

חמץ של נכרי שעבר עליו הפסח, מתת בהנאה. ושל ישראל, אסור בהנאה. שנתאמר (שמות יג) לא יראה לך שאר: